ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [*JÁN MAZÁK*] SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 11. septembrī [1]

I — Ievads

1. Šī prejudiciālā nolēmuma tiesvedība attiecas uz Kopienā importētu preču muitas vērtības noteikšanu antidempinga maksājuma piemērošanai.

2. Konkrētāk, *Corte Suprema di Cassazione, Sezione Tributaria* (Augstākās Kasācijas tiesas Nodokļu palāta) (Itālija) ar jautājumu, attiecībā uz kuru tā ar 2006. gada 30. marta rīkojumu iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, būtībā vēlas noskaidrot, vai muitas iestāde, piemērojot tādu antidempinga maksājumu, kādu paredz Komisijas 1994. gada 12. janvāra Lēmums 67/94/EOTK, ar ko tiek noteikts pagaidu antidempinga maksājums par Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importēšanu Kopienā (turpmāk tekstā — "Lēmums 67/94" vai "lēmums, ar ko tiek noteikts pagaidu maksājums") [2], var atsaukties uz cenu, kas ir norādīta, pārdodot tās pašas preces pirms pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija.

3. Šis jautājums tika izvirzīts strīdā starp *Carboni e derivati Srl* (turpmāk tekstā — "*Carboni*") un Itālijas muitas iestādēm par šo iestāžu lēmumu noteikt pārstrādes čuguna hematīta kravas — kura izcelsme ir Krievijā un kuru *Carboni* ir importējusi Kopienā ar starpnieka palīdzību — vērtību, pamatojoties nevis uz rēķinā, kas attiecas uz pēdējo pārdošanu *Carboni*, norādīto cenu, bet gan uz zemāko cenu, kas ir norādīta attiecībā uz šo preču iepriekšējo pārdošanu, kā rezultātā muitas vērtība bija mazāka nekā Lēmumā 67/94 norādītā minimālā ievešanas cena un tika piemērots antidempinga maksājums.

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — OV L 12, 5. lpp.

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *Antidempinga tiesiskais regulējums*

4. Komisija 1994. gada 12. janvārī, pamatojoties uz Komisijas 1988. gada 29. jūlija Lēmumu Nr. 2424/88/EOTK par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dalībvalstis (turpmāk tekstā — "pamatlēmums") [3], pieņēma Lēmumu 67/94.

5. Lēmuma 67/94 preambulas G sadaļā ar virsrakstu "Pagaidu maksājums", kas bija piemērojama attiecīgajā laikā, ir noteikts:

"(63) Secinot, ka imports par dempinga cenām ir radījis materiālus zaudējumus Kopienas rūpniecībai un ka Kopienas interesēs ir rīkoties šajā jautājumā, paredzētajiem pasākumiem ir jābūt tikai pietiekamiem, lai novērstu radītos zaudējumus.

(64) Tika izdarīti aprēķini, lai noteiktu cenu līmeni, kādā attiecīgais imports pārtrauc nodarīt materiālus zaudējumus Kopienas rūpniecībai. Šai sakarā Komisija savus aprēķinus ir balstījusi uz datiem par ražošanas izmaksām, ko iesniedza Kopienas rūpniecība, neņemot vērā atsevišķas vismazāk efektīvās sabiedrības. Ražošanas izmaksām tiek pieskaitīta peļņa 5 % no apgrozījuma apmērā, ko var uzskatīt par saprātīgu šībrīža tirgus apstākļos.

(65) Komisija uzskata, ka veiktajiem pasākumiem ir jāatjauno godīga konkurence pārstrādes čuguna hematīta tirgū un arī jāļauj eksportētājām valstīm saņemt lielākus ienākumus no veiktā attiecīgā produkta eksporta.

(66) Komisija uzskata, ka šajā konkrētajā gadījumā minimālās cenas noteikšana ir vispiemērotākais pasākums, lai sasniegtu šos mērķus.

[..]

3 — OV L 209, 18. lpp.

(68) Ņemot vērā izmaksas, kas parasti rodas attiecīgā produkta importētājiem, un viņu nepieciešamību saņemt saprātīgu peļņas procentu, kā arī 64. apsvērumā izklāstītos zaudējumu aprēķinus, Komisija uzskata, ka ir adekvāti ar pagaidu pasākuma palīdzību noteikt mainīgu maksājumu, kas līdzinās starpībai starp minimālo cenu (CAV pirms nodevas samaksas) ECU 149 par vienu tonnu un attiecīgā produkta deklarēto muitas vērtību tajos gadījumos, kuros ievešanas vērtība Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes attiecīgajam produktam ir zemāka par minimālo ievešanas cenu.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

6. Lēmuma, ar ko tiek noteikts pagaidu maksājums, 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo tiek piemērots pagaidu antidempinga maksājums Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta, kas atbilst KN kodam 7201 10 19, importam.

2. Maksājuma apmērs ir starpība starp cenu ECU 149 par vienu tonnu (*CIF* cena pirms nodokļa nomaksas) un deklarēto muitas vērtību visos gadījumos, kuros deklarētā muitas vērtība ir zemāka par minimālo ievešanas cenu.

3. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

4. Šī panta 1. punktā minēto produktu var laist apgrozībā, tikai samaksājot drošības naudu, kas ir līdzvērtīga pagaidu maksājuma summai."

7. Pagaidu antidempinga maksājums tika apstiprināts ar Komisijas 1994. gada 15. jūlija Lēmumu Nr. 1751/94/EOTK, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importēšanu Kopienā (turpmāk tekstā — "Lēmums 1751/94" vai "lēmums, ar ko tiek piemērots galīgais maksājums") [4].

4 — OV L 182, 37. lpp.

8. Lēmuma, ar ko tiek piemērots galīgais maksājums, 1. un 2. pants noteic:

"*1. pants*

1. Ar šo tiek piemērots galīgais antidempinga maksājums attiecībā uz pārstrādes čuguna hematīta, kas atbilst KN kodam 7201 10 19, ar izcelsmi Brazīlijā, Polijā, Krievijā un Ukrainā importu Kopienā.

2. Maksājuma apmērs ir starpība starp cenu ECU 149 par vienu tonnu un pieņemto muitas vērtību (ar brīvu piegādi līdz EK robežām) visos gadījumos, kuros šī vērtība ir zemāka par minēto cenu.

[..]

4. Ir jāpiemēro spēkā esošās tiesību normas par muitas nodevām.

2. pants

1. Summas, kas ir nodrošinātas pagaidu antidempinga nodevas maksāšanai atbilstoši Komisijas Lēmumam Nr. 67/94/EOTK, ir jāiekasē atbilstoši galīgās nodevas likmei un ir jāatbrīvo visas summas, kas ir tikušas nodrošinātas, pārsniedzot galīgā antidempinga maksājuma summu.

2. Iepriekš minētie 1. panta 4. punkta noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz pagaidu kārtībā noteikto summu galīgo iekasēšanu." [Neoficiāls tulkojums]

B — *Muitas kodekss un tā īstenošanas noteikumi*

9. Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi [5] (turpmāk tekstā — "Muitas kodekss") 28. pants, kas ir iekļauts II sadaļas 3. nodaļā ar virsrakstu "Preču muitas vērtība", noteic:

"Šās nodaļas noteikumi nosaka muitas vērtību Eiropas Kopienu muitas tarifa un ārpustarifa pasākumu piemērošanai, ko paredz Kopienas noteikumi īpašās preču tirdzniecības jomās."

5 — OV L 302, 1. lpp.

10. Ciktāl tam ir nozīme šajā lietā, Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā ir noteikts:

“1. Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

[..]

c) pārdevējs ne tieši, ne netieši nesaņem nekādu ienākumu daļu no tā, ka pircējs preces atkal pārdod, realizē vai lieto, izņemot gadījumus, kuros saskaņā ar 32. pantu var izdarīt attiecīgus precizējumus, un

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai — ja pircējs un pārdevējs ir saistīti — darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu.”

11. Ar Komisijas Regulu (EEK) Nr. 2454/93 (turpmāk tekstā — “īstenošanas regula”) [6] Komisija paredzēja noteikumus Muitas kodeksa īstenošanai. Redakcijā, kas bija spēkā 1994. gada jūnijā, kas ir laiks, kad tika importēts apskatāmais pārstrādes čuguna hematīts, īstenošanas regulas 147. panta 1. punktā bija noteikts:

“Piemērojot Kodeksa 29. pantu, faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas darījuma priekšmets, deklarē laišanai brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību, ka preces pārdotas izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju. Tādu liecību izmanto arī gadījumos, kad pirms vērtēšanas notikušas vairākas pārdošanas; tādos gadījumos, ievērojot 178.–181. pantu, par pamatu vērtēšanai var ņemt katru cenu, kas rodas pēc tādas pārdošanas.”

12. Īstenošanas regulas 147. panta 1. punkts tā pašreizējā redakcijā pēc grozījumiem, kas tā otrajā teikumā ir izdarīti ar Komisijas 1995. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1762/95 [7], noteic šo:

“1. Piemērojot [Muitas] kodeksa 29. pantu, faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas

6 — 1993. gada 2. jūlija Regula, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

7 — Regula par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienu Muitas kodeksa izveidi (OV L 171, 8. lpp.).

darījuma priekšmets, deklarē laišanai brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību, ka preces pārdotas izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju. Ja pirms vērtēšanas ir notikušas vairākas secīgas pārdošanas, tad par minēto pierādījumu pieņem tikai pēdējo pārdošanu, pēc kuras preces nonāk Kopienas muitas teritorijā, vai to pārdošanu, kas notiek Kopienas muitas teritorijā pirms preču laišanas brīvā apgrozībā. Ja deklarē cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, [..] uz kuru pamatojoties preces nonākušas Kopienas muitas teritorijā, tad muitas dienestam pieņemamā veidā ir jāapliecina, ka tāda preču pārdošana notikusi nolūkā preces izvest uz attiecīgo muitas teritoriju. Piemēro 178.–181.a panta noteikumus."

13. Īstenošanas regulas 178.–181. pants attiecas uz iesniedzamo datu un dokumentu deklarācijām, kas ir jāiesniedz muitas vērtības noteikšanai. Jāatzīmē, ka ar Komisijas 1994. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 3254/94 [8] īstenošanas regulai tika pievienots šāds 181.a pants:

"1. Muitas dienestiem nav jānosaka ievedamo preču muitas vērtība, pamatojoties uz darījumu vērtības noteikšanas metodi, ja saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru tās nav pārliecinātas, ņemot vērā pamatotas šaubas, vai deklarētā vērtība ir Kodeksa 29. pantā minētā samaksātā vai maksājamā kopsumma.

2. Ja muitas iestādēm radušās 1. punktā minētās šaubas, tās var lūgt papildu informāciju saskaņā ar 178. panta 4. punktu. Ja vēl ir šaubas, muitas dienestiem pirms galīgā lēmuma pieņemšanas ir jāpaziņo attiecīgajai personai, pēc tās lūguma arī rakstiski, par šaubu pamatojumu un jāsniedz tai pieņemama iespēja atbildēt. Galīgais lēmums un tā pamatojums ir jāpaziņo rakstiski attiecīgajai personai."

III — Fakti, procedūra un prejudiciālais jautājums

14. 1994. gada maijā *Carboni* no sabiedrības *Commercio Materie Prime CMP SpA* (turpmāk tekstā — "*CMP*"), kas ir reģistrēta Itālijā, iegādājās vienu kravu Krievijas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta. *CMP* savukārt šo pārstrādes čuguna hematītu bija iegādājusies no sabiedrības *OME-DTECH Electronics Limited of Limassol* (Kipra) (turpmāk tekstā — "*OME-DTECH*").

8 — Regula par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienu Muitas kodeksa izveidi (OV L 346, 1. lpp.).

15. 1994. gada jūnijā *Carboni* muitas aģente, transporta sabiedrība *SPA-MAT*, Molfetas [*Molfetta*] ostā iesniedza deklarāciju par pārstrādes čuguna hematīta kravas importu un šo kravu atmuitoja, pamatojoties uz 1994. gada 14. jūnija pavadzīmi par muitas nodevas nomaksu.

16. Ar 1994. gada 16. jūlija muitas aplieciņājumu muitas dienests ar *Carboni* muitas aģentes *SPA-MAT* starpniecību paziņoja tai, ka maksājuma summa bija jāpalielina to antidempinga noteikumu pārkāpuma dēļ, kuri tika pieņemti ar Lēmumu 67/94 un paredzēja pagaidu nodevas ieviešanu, kas līdzinās starpībai starp minimālo cenu ECU 149 par vienu tonnu un deklarēto muitas vērtību.

17. *Carboni* iebilda pret šo paziņojumu tiesvedībā *Tribunale di Bari* (Bari tiesa) pret *Ministero delle Finanze* (Finanšu ministrija) un *Riunione Adriatica di Sicurtà* (turpmāk tekstā — "*RAS*"), norādot, ka rēķinā norādītā cena bija ECU 151 un līdz ar to tā bija augstāka par minimālo ievešanas cenu. Tā lūdza *Tribunale di Bari* atzīt, ka nav noticis antidempinga tiesiskā regulējuma pārkāpums un tādējādi tai nav parāda par attiecīgo preču iegādi.

18. Finanšu ministrija šajā tiesā norādīja, ka muitas deklarācijai bija pievienots nederīgs izcelsmes sertifikāts un *CMP* izsniegts *pro forma* rēķins, kurā bija norādīta mazticama cena, kā rezultātā, pirms tika noteikts, vai šajā gadījumā pastāvēja apstākļi, lai varētu piemērot antidempinga maksājumu, preces tika atmuitotas, piemērojot atlikto nodevu procedūru, ar pienākumu maksāt pareizās muitas nodevas. Tā apgalvoja, ka *OME-DTECH* izdotajā pirmās pārdošanas rēķina oriģinālā, ko tā bija vēlāk saņēmusi atbilstoši tās izteiktajam lūgumam, bija norādīts, ka *CMP* iepirkuma cena bija ECU 130,983 par tonnu un tādēļ pastāvēja atšķirība no minimālās ievešanas cenas.

19. *Tribunale di Bari* ar 2000. gada 30. septembra spriedumu noraidīja *Carboni* prasību, *inter alia*, pamatojoties uz vajadzību aizsargāt Eiropas tirgu, piemērojot antidempinga maksājumu attiecībā uz Kopienas uzņēmuma (šajā gadījumā *OME-DTECH*) pirmo pirkumu brīdī, kad tas ieved preci Eiropas Kopienā.

20. *Carboni* šo spriedumu pārsūdzēja *Corte d'apello di Bari* (Bari Apelācijas tiesa), kura šo apelāciju noraidīja kā nepamatotu. Šī tiesa uzskatīja, ka ar terminu "laišana brīvā apgrozībā" ir jāsaprot preces laišana brīvā apgrozībā Kopienas tirgū, kam jāattiecas uz preču iepirkšanas komerciālo stadiju, ko ir veicis pirmais Kopienas izcelsmes uzņēmējs. Tā konstatēja, ka šī komerciālā stadija ir tā, kas

jāņem vērā, jo tā noris pirms atmuitošanas, kam savukārt jānodrošina minimālās ievešanas cenas ievērošana.

21. Pamata tiesvedībā *Corte Suprema di Cassazione* ir jāizlemj par kasācijas sūdzību, ko *Carboni* ir iesniegusi par šo *Corte d'apello di Bari* spriedumu.

22. Savā aizstāvībā šajā tiesvedībā muitas dienests apgalvo, ka preces pārdošana citādi, nevis tiešā veidā Kopienas uzņēmējam, kas uzrāda preci muitā, ir darbība, kas faktiski vērsta uz antidempinga pasākumu apiešanu, tikai lai paaugstinātu preces cenu brīdī, kad tā tiek uzrādīta muitā. Šo pieņēmumu apstrīd *Carboni*, kura uzskata, ka izšķirošs ir Kopienas muitas regulējums, un apgalvo, ka atbilstoši šim regulējumam nozīme ir vienīgi tam brīdim, kad preces tiek ievestas Kopienas tirgū, kas notiek brīdī, kad preces tiek uzrādītas muitā.

23. Atbilstoši iesniedzējtiesas teiktajam jautājums būtībā ir par to, vai muitas iestādes par antidempinga maksājuma piemērošanas pamatu var izvēlēties vērtību, kas atbilst cenai, kas ir norādīta ievešanai Kopienā paredzēto preču pārdošanā, kura ir notikusi pirms tās, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija.

24. Šādos apstākļos *Corte Suprema di Cassazione* uzskatīja, ka ir jāiesniedz Tiesai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādu jautājumu:

"Vai, atbilstoši Kopienas muitas tiesību principiem un piemērojot tādu antidempinga maksājumu, kāds noteikts Komisijas Lēmumā Nr. 67/94/EOTK, muitas iestāde var atsaukties uz cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, un pamatojoties uz kuru tika sagatavota deklarācija, ja pircējs ir Kopienas subjekts, vai, neatkarīgi no tā, ja pārdošana ir notikusi, lai veiktu ievešanu Kopienā?"

IV — Juridiskā analīze

A — *Lietas dalībnieku galvenie apsvērumi*

25. Šajā lietā rakstveida apsvērumus ir iesniegusi Itālijas valdība, kas rīkojas arī, aizstāvot

Amministrazione delle Finanze (Finanšu administrācijas) intereses, un Komisija.

26. Saskaņā ar Itālijas valdības teikto uz iesniegto prejudiciālo jautājumu būtu jāsniedz apstiprinoša atbilde. Tā uzskata, ka muitas dienestam bija tiesības noteikt muitas vērtību, balstoties uz apskatāmā pārstrādes čuguna hematīta pirmo pārdošanu no *OMEDTEC CMP*, kas ir Kopienas uzņēmējs.

27. Itālijas valdība apgalvo, ka laiks, kas ir jāņem vērā, noteicot muitas vērtību, lai piemērotu antidempinga maksājumu, var būt tikai laiks, kurā Kopienas uzņēmējs pirmoreiz iegādājas attiecīgās preces, kas ir jāuzskata par laiku, kad šīs preces nonāk Kopienas tirgū. Līdz ar to cena, kas ir tikusi samaksāta šajā brīdī, un nevis cena, ko ir samaksājis importētājs, iegādājoties attiecīgās preces, tādā gadījumā, kāds ir apskatāmais, ir cena, pamatojoties uz kuru ir jānosaka muitas vērtība Muitas kodeksa 29. panta izpratnē.

28. Šāda pieeja ir saderīga arī ar antidempinga tiesiskā regulējuma mērķi, jo Kopienas tirgus tiek apdraudēts ne tikai tad, kad Kopienas muitas teritorijā faktiski tiek laistas apgrozībā preces, kas tiek pārdotas par cenu, kas ir mazāka par to pašizmaksu, bet arī tad, ja tiek nodrošināta priekšrocība Kopienas uzņēmējam, kurš iegādājas preces par zemāku cenu nekā citi Kopienas uzņēmēji.

29. Atbilstoši Itālijas valdības argumentiem šo viedokli atbalsta lēmuma, ar ko tiek piemērots galīgais maksājums, formulējums, kurā ir ietverta atsauce uz "pieņemto muitas vērtību (ar brīvu piegādi līdz EK robežām)" atšķirībā no "deklarēt[ās] muitas vērtīb[as]", uz ko atsaucas pagaidu lēmums.

30. Komisija pieļauj, ka tas, ka mainīga antidempinga maksājuma noteikšanai tiek izmantota pēdējā darījuma vērtība, ir zināmā vērā problemātiski. No vienas puses, no muitas tiesiskā regulējuma perspektīvas pēdējās pārdošanas cena faktiski ir vislabākais veids, kādā ņemt vērā visus importa izmaksu elementus un kas līdz ar to garantē pareizas importa nodevas piemērošanu. No otras puses, no antidempinga pasākuma perspektīvas, ja muitas nodeva ir jānoteic, atsaucoties uz pēdējo pārdošanu, tad ir iespējams bez grūtībām apiet minimālās cenas piemērošanas mērķi un jēgu.

31. Tomēr, pēc Komisijas domām, lēmuma, ar ko tiek piemērots galīgais maksājums, formulējums neļauj aprēķināt mainīgo nodevu, pamatojoties uz ko citu, izņemot

pēdējās pārdošanas cenu. Citiem vārdiem sakot, pārdošana vai darījums, kam ir nozīme, piemērojot antidempinga maksājumu, var būt tikai pārdošana vai darījums, kas tiek izmantots, nosakot muitas vērtību.

32. Tomēr muitas dienests vēl var apšaubīt, vai deklarētā muitas vērtība patiešām atspoguļo cenu, ko ir samaksājis vai kas ir jāmaksā importētājam. Komisija norāda, ka, lai gan tās rīcībā nav šīs lietas pamatā esošo konkrēto faktu, pēc tās domām, muitas dienests — atbilstoši attiecīgajā laikā izmantotajai muitas praksei, kas ir atspoguļota īstenošanas regulai vēlāk pievienotajā 181.a pantā, — varētu likumīgi izvēlēties to cenu, kas ir tikusi maksāta pirms tās, kura ir tikusi deklarēta muitas vērtības noteikšanai, ja pēc papildu izmeklēšanas varētu palikt spēkā saprātīgas šaubas par to, ka deklarētā cena atbilst cenai, kas ir faktiski samaksāta vai ir jāmaksā.

33. Līdz ar to Komisija uz iesniegto prejudiciālo jautājumu iesaka atbildēt tādējādi, ka muitas iestāde var atsaukties uz cenu, kāda ir tikusi minēta, pārdodot tās pašas preces tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja muitas iestādei pēc tam, kad tā atbilstoši Muitas kodeksam ir lūgusi sniegt papildu informāciju, turpina pastāvēt pamatotas šaubas par to, vai deklarētā vērtība faktiski atbilst cenai, kas ir tikusi samaksāta vai kas ir jāmaksā Muitas kodeksa 29. panta izpratnē.

B — *Vērtējums*

34. Kā ievada apsvērums ir jāatgādina, ka šī lieta neattiecas uz parastās vērtības noteikšanu vai uz to balstīto apskatāmajā antidempinga tiesību aktā paredzēto minimālo ievešanas cenu ECU 149 par vienu tonnu apmērā, bet gan uz saskaņā ar šo tiesību aktu piemērojama antidempinga maksājuma apmēru, kas jāuzliek par noteiktu importu.

35. Atbilstoši lēmumam, ar ko tiek piemērots pagaidu maksājums, antidempinga maksājuma apmērs līdzinās starpībai starp minimālo ievešanas cenu un "deklarēto muitas vērtību". Šai sakarā ir jāatzīmē, ka lēmuma, ar ko tiek piemērots galīgais maksājums, formulējumā šajā sakarā ir ietverta norāde uz "pieņemto muitas vērtību", kas man šķiet precīzāk, jo — atbilstoši Muitas kodeksam — deklarētā muitas vērtība dažādu iemeslu dēļ var nebūt pieņemama. Tomēr šķiet, ka šajā kontekstā formulējuma atšķirības ir maznozīmīgas. Drīzāk nozīme ir tam, ka antidempinga maksājums ir jāpiemēro par attiecīgā importa muitas vērtību [9], kas — kā tiek izskaidrots arī lēmuma, ar ko tiek piemērots pagaidu maksājums, 1. panta 3. punktā — ir jānoteic atbilstoši piemērojamajam muitas

9 — Šajā sakarā skat. arī 1991. gada 7. maija spriedumu lietā C-69/89 *Nakajima* (*Recueil*, I-2069. lpp., 105. punkts) un 1997. gada 29. maija spriedumu lietā C-93/96 *ICT* (*Recueil*, I-2881. lpp., 14. punkts).

tiesiskajam regulējumam, tas ir, it īpaši atbilstoši Muitas kodeksa II sadaļas 3. nodaļā par preču muitas vērtību paredzētajai metodei un atbilstoši attiecīgajām īstenošanas regulām.

36. Iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai atbilstoši šīm tiesību normām [10] muitas iestādēm bija tiesības, piemērojot apskatāmo antidempinga pasākumu, noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, kas tika noteikta pirms pēdējās pārdošanas, kuras rezultātā preces tika ievestas Kopienas muitas teritorijā.

37. Atbildot uz šo jautājumu, ir jāatzīmē, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nepārprotami nav norādīts, kādos apstākļos šis jautājums ir radies. It īpaši nav pilnībā skaidrs, vai, kā šķietami izriet no Itālijas iestāžu iesniegtajiem apsvērumiem, Itālijas muitas dienesti ir izvēlējušies atsaukties uz iepriekšējās pārdošanas cenu tā iemesla dēļ, ka tiek apstrīdēts, ka *Carboni* par ievestajām precēm patiešām samaksāja cenu ECU 151, kas ir norādīta *CMP* izdotajā rēķinā, vai, pakārtoti, tāpēc, ka tie uzskata, ka, lai gan šī summa faktiski ir *Carboni* par ievestajām precēm samaksātā cena, antidempinga tiesiskā regulējuma mērķis un jēga noteic, ka muitas vērtība ir jānosaka, pamatojoties uz pirmo pārdošanu Kopienas uzņēmējam.

38. Kā kļūs skaidrs turpmākā vērtējuma gaitā, attiecībā uz muitas dienestu pilnvarām, nosakot muitas vērtību, atsaukties uz iepriekšēju pārdošanu, tiek piemēroti zināmi nosacījumi, līdz ar to šajā lietā ir būtiski konstatēt to, precīzi kāda ir vērā ņemamā situācija. Tomēr, lai iesniedzējtiesai sniegtu atbildi, kas ir lietderīga jebkurā gadījumā, es pievērsīšos prejudiciālajam jautājumam plašākā izpratnē, ņemot vērā gan situāciju, kurā pastāv saprātīgas šaubas par to, vai deklarētā vērtība faktiski atbilst importētāja samaksātajai cenai, gan arī situāciju, kurā šis faktors netiek apstrīdēts.

39. Šai sakarā es, pirmkārt, pievērsīšos no attiecīgajos Kopienas muitas noteikumos paredzētās vērtēšanas sistēmas izrietošajām muitas dienestu pilnvarām vairāku secīgu pārdošanas darījumu gadījumā muitas vērtības noteikšanai izvēlēties iepriekšējas pārdošanas cenu un, otrkārt, konkrētāk pievērsīšos jautājumam par to, vai, kā norādīja Itālijas valdība, antidempinga tiesiskā regulējuma mērķis nosaka, ka tādā gadījumā,

10 — Ir jāatzīmē, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu skaidri izriet, ka frāze "Kopienas muitas tiesību principiem" iesniegtā jautājuma tekstā nav iecerēta tādējādi, ka tā burtiski attiektos uz konkrētajiem vispārējiem Kopienu tiesību principiem, bet gan, vispārīgāk, uz Kopienu muitas tiesību noteikumiem, kam ir nozīme attiecībā uz šo lietu, kas it īpaši ir paredzēti Muitas kodeksā un īstenošanas regulā. Tad, kad es atsaucos uz šo frāzi, es to izmantoju tādā pašā izpratnē.

kāds ir apskatāmais, muitas vērtība ir jānoteic, atsaucoties uz iepriekšēju pārdošanu, piemēram, šajā gadījumā uz pārdošanu no *OME-DTECH CMP*.

40. Sākumā ir jāatgādina, ka Kopienas regulējums par muitas novērtējumu ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu, un ir balstīts uz principu, ka muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība [11].

41. Līdz ar to muitas vērtība ir jānoteic, pamatojoties uz "darījuma vērtības" jēdzienu [12], kas atbilstoši Muitas kodeksa 29. panta 1. punktam ir cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar atbilstošajiem Muitas kodeksa pantiem.

42. Tādējādi muitas vērtība principā atbilst konkrētajai eksportēto preču cenai, par kuru ir vienojušies pircējs (importētājs) un pārdevējs (eksportētājs) [13].

43. Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts skaidri noteic, ka muitas vērtēšana attiecas tikai uz precēm, "pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju," kas nozīmē, ka pārdošanas brīdī ir jāvienojas par to, ka trešās valsts izcelsmes preces tiks ievestas Kopienas muitas teritorijā [14].

44. Atbilstoši īstenošanas regulas 147. panta 1. punktam fakts, ka preces tiek deklarētas laišanai brīvā apgrozībā Kopienā, ir jāuzskata par adekvātu liecību, ka šis nosacījums ir ticis izpildīts, proti — tās ir tikušas pārdotas izvešanai uz Kopienu.

45. Ja preces pirms vērtēšanas tiek pakļautas diviem vai vairākiem secīgiem darījumiem, nosacījumam, ka preces tika pārdotas izvešanai uz Kopienu, principā atbilst katra no secīgajām pārdošanām. Līdz ar to īstenošanas regulas 147. panta 1. punkts paplašina

11 — Šajā sakarā, *inter alia*, skat. 1990. gada 6. jūnija spriedumu lietā C-11/89 *Unifert* (*Recueil*, I-2275. lpp., 35. punkts) un 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā C-306/04 *Compaq Computer* (Krājums, I-10991. lpp., 30. punkts).

12 — Šajā sakarā skat. 1986. gada 4. februāra spriedumu lietā 65/85 *Van Houten* (*Recueil*, 447. lpp., 13. punkts).

13 — Šajā sakarā skat. iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Van Houten*, 13. punkts; iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Unifert*, 36. punkts; un 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā C-491/04 *Dollond & Aitchison* (Krājums, I-2129. lpp., 26. punkts).

14 — Šajā sakarā skat. iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Unifert*, 11. punkts.

pieņēmumu, ka, ja preces tiek deklarētas laišanai brīvā apgrozībā, tad "pārdotas izvešanai" nosacījums tiek izpildīts attiecībā uz katru secīgo pārdošanu.

46. Īstenošanas regulas 147. panta 1. punkta sākotnējā redakcija, kas bija spēkā šajā lietā apskatāmajā laika posmā, paredzēja, ka šādā gadījumā par vērtēšanas pamatu varēja ņemt katru cenu, kas izriet no šiem pārdošanas darījumiem.

47. Kā izriet no Tiesas sprieduma lietā *Unifert*, tas nozīmē, ka gadījumā, ja eksportam uz Kopienas muitas teritoriju ir notikušas secīgas preču pārdošanas, tad preču importētājs no cenām, par ko ir panākta vienošanās katrā pārdošanā, drīkst brīvi izvēlēties cenu, kuru viņš izmantos kā pamatu muitas vērtības noteikšanai, ja viņš muitas dienestiem var iesniegt visus ar izvēlēto cenu saistītos datus un dokumentus [15].

48. Ir skaidrs, ka fakts, ka preču importētājs darījuma vērtības noteikšanai principā var izvēlēties jebkuru no cenām, par kurām ir panākta vienošanās pārdošanu virknē, kas noved pie preču ievešanas, noved pie tā, ka muitas vērtībā var netikt atspoguļoti izmaksu elementi, ko ietver preču galīgā cena, kas ir samaksāti vai kas ir jāmaksā importētājam, piemēram, viena vai vairāku preču iepriekšējo pārdevēju peļņa.

49. Tādēļ ir jānorāda, ka šis noteikums zināmā mērā ir pretrunā darījuma vērtības metodei. Kā esmu minējis iepriekš [16], šī jēdziena mērķis it īpaši ir noskaidrot muitas vērtību, kas atspoguļo ievesto preču faktisko ekonomisko vērtību, tas ir, laišanai brīvā apgrozībā deklarēto preču faktisko cenu. Citiem vārdiem sakot, muitas vērtībai pēc iespējas ir jāatbilst eksporta cenai brīdī, kad preces sasniedz Kopienas robežu, ko pierāda arī fakts, ka, atbilstoši īstenošanas regulas 145. pantam, preču komerciālās vērtības samazinājumiem, — piemēram, preču nozaudēšanas vai sabojāšanas gadījumā — kas ir radušies pēc to iepirkšanas, bet pirms laišanas brīvā apgrozībā, ir jānoved pie maksājamās vai faktiski samaksātās cenas proporcionāla samazinājuma [17].

15 — Iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Unifert*, 16. un 21. punkts. Šis spriedums atsaucās uz 3. panta 1. punktu Padomes 1980. gada 28. maija Regulā (EEK) Nr. 1224/80 par preču novērtēšanu muitas nolūkos (OV L 134, 1. lpp.) un 6. pantu Komisijas 1980. gada 11. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1495/80, ar ko tiek īstenoti daži iepriekš minētās regulas 1., 3. un 8. panta noteikumi (OV L 154, 14. lpp.), kuri tomēr būtībā tādā pašā tekstā tika iekļauti attiecīgi Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā un īstenošanas regulas 147. panta 1. punktā.

16 — Skat. šo secinājumu 40. punktu.

17 — Šajā sakarā skat. arī 1986. gada 12. jūnija spriedumu lietā 183/85 *Repenning* (*Recueil*, 1873. lpp., 18. punkts) un iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Unifert*, 35. punkts.

50. Kā pareizi ir norādījusi Komisija, tieši šī paša iemesla dēļ īstenošanas regulas 147. panta 1. punkta šābrīža redakcijā pēc grozījumiem, kas ir izdarīti 1995. gadā, ir ticis skaidri noteikts, ka gadījumā, kad pirms vērtēšanas notiek vairākas secīgas pārdošanas, muitas vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz pēdējo pārdošanu, pēc kuras preces nonāk Kopienas muitas teritorijā. Atbilstoši īstenošanas regulas 147. panta 1. punktam ar grozījumiem deklarētājs nedrīkst vienkārši deklarēt cenu, kas attiecas uz pārdošanas reizi, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, bet tam šādā gadījumā muitas dienestam pieņemamā veidā ir jāapliecina, ka pārdošana pirms pēdējās pārdošanas notika, lai preces izvestu uz muitas teritoriju.

51. Tomēr, pievēršoties šajā lietā izvirzītajam jautājumam, ir jāatzīmē, ka, pēc manām domām, īstenošanas regulas 147. panta 1. punkts secīgu pārdošanu gadījumā ļauj izvēlēties cenu, kas attiecas uz pārdošanu, kas notika pirms pēdējās pārdošanas, uz kuras pamata preces tika ievestas, tikai deklarētājam.

52. Pretstatā tam ne šo tiesību normu, ne arī Muitas kodeksa 29. panta 1. punktu nevar interpretēt tādējādi, lai ļautu muitas iestādei — tādā gadījumā, kāds ir šis, kurā deklarētājs ir deklarējis tādu preču cenu, par kādu tika panākta vienošanās pēdējā pārdošanā, pēc kuras preces tika ievestas Kopienā, — brīvi izvēlēties cenu, kas attiecas uz iepriekšēju preču pārdošanu.

53. Pēc manām domām, šāda interpretācija it īpaši, pirmkārt, būtu pretrunā Kopienas muitas tiesiskā regulējuma pamatā esošajam darījuma vērtības jēdzienam, kas noteic, ka parasti preces tiek vērtētas, pamatojoties uz cenu pēdējā pārdošanā pirms vērtēšanas, pēc kuras tās tiek ievestas Kopienā, un ka tādēļ šī noteikuma izņēmumi ir jāinterpretē sašaurināti. Otrkārt, tiesiskās noteiktības prasība un nepieciešamība aizstāvēt individuālu importētāju no patvaļīgas muitas nodevu un it īpaši antidempinga maksājumu piemērošanas nozīmē arī, ka muitas dienestiem nevar uzticēt brīvu izvēli attiecībā uz citu cenu un nevis to, kuru ir izvēlējies un deklarējis deklarētājs.

54. Tādēļ šķiet, ka atbilstoši Muitas kodeksam un īstenošanas regulai muitas vērtība principā ir jānosaka, pamatojoties uz cenu, kas ir faktiski tikusi samaksāta vai kas ir jāmaksā par precēm pēdējā pārdošanā pirms muitas vērtēšanas, ja importētājs deklarē šo cenu. Līdz ar to muitas dienesti šādā gadījumā nevar atsaukties uz cenu, kas ir tikusi noteikta, pārdodot šīs pašas preces pirms minētās pārdošanas.

55. Turklāt, pēc manām domām, antidempinga noteikumu mērķi līdzīgā kārtā un pretstatā Itālijas valdības teiktajam neattaisno atšķirīgu interpretāciju.

56. Šai sakarā ir jāatzīmē, ka atbilstoši pamatlēmuma attiecīgi 1. pantam un 2. panta 1. punktam, kuri ir piemērojami attiecībā uz apskatāmajiem pagaidu un galīgo lēmumu [18], antidempinga noteikumi ir iecerēti, lai sniegtu aizsardzību pret "importu par dempinga cenām vai subsidētu importu", un ka antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, "kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus". Turklāt atbilstoši pamatlēmuma 2. panta 2. punktā paredzētajai definīcijai produkts ir jāuzskata par produktu par dempinga cenu, ja tā ievešanas cena Kopienā ir mazāka nekā līdzīga produkta parastā vērtība.

57. No šīm tiesību normām izriet, ka antidempinga pasākumi tiek piemēroti tad, ja Kopienas tirdzniecībā tiek ieviestas preces, kas rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei. Pretēji Itālijas valdības apsvērumiem Kopienas antidempinga tiesiskais regulējums neattiecas uz preču pārdošanu kā tādu (piemēram, pašreizējā lietā uz pirmo pārstrādes čuguna hematīta pārdošanu no *OME-DTECH CMP*) pirms tās faktiski tiek eksportētas uz Kopienas muitas teritoriju, pat ja viena no šāda darījuma pusēm ir Kopienas uzņēmējs.

58. Turklāt antidempinga maksājumi ir iecerēti, lai neitralizētu dempinga starpību, kas būtībā rodas no starpības starp eksporta cenu uz Kopienu un produkta normālo vērtību, un tādā veidā atbrīvotos no preču importa Kopienā kaitīgajām sekām. Šajā lietā lēmumā, ar ko noteic pagaidu maksājumu, un lēmumā, ar ko noteic galīgo maksājumu, paredzētā minimālā cena ECU 149 par vienu tonnu ir cenu līmenis, kādā pārstrādes čuguna hematīta imports pārtrauc nodarīt būtisku kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei [19].

59. No tā izriet, ka, ja deklarētāja faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir lielāka nekā minimālā cena, kas ir paredzēta antidempinga pasākumā, tad, ņemot vērā antidempinga

18 — Skat. arī atbilstošās tiesību normas Padomes 1988. gada 11. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2423/88 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidēto importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas Kopienas dalībvalstis (OV L 209, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — "pamata regula"), kā arī 1. pantu vēlākajā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.).

19 — Skat. arī Lēmuma 67/94 preambulas 64. apsvērumu.

noteikumu mērķi un jēgu, nav iemesla iekasēt antidempinga maksājumu, atsaucoties, piemēram, uz iepriekšējo preču pārdošanu. Tas tā ir pat tad, ja par cenu, kas pārsniedz noteikto minimālo cenu, vienošanās ir panākta tieši tāpēc, lai izvairītos no antidempinga maksājuma [20].

60. Līdz ar to atbilstoši muitas un antidempinga tiesiskajam regulējumam, ja deklarētājs izvēlas deklarēt cenu, kas attiecas uz pēdējo pārdošanu, kuras rezultātā preces tika ievestas Kopienā, tad muitas dienesti, lai piemērotu tādu antidempinga maksājumu, kāds ir aplūkojamais maksājums, nedrīkst noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, kas attiecas uz to pašu preču iepriekšējo pārdošanu.

61. Tomēr jāuzsver, ka tas tā ir ar nosacījumu, ka deklarētā vērtība faktiski ir par šīm precēm samaksātā vai maksājamā cena.

62. Pēc manām domām, situācija ir atšķirīga, ja pastāv saprātīgas šaubas par deklarētās vērtības ticamību un ja, piemēram, pastāv aizdomas par to, kā — saskaņā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu — ir šķietami norādījusi Finanšu ministrija, ka iesniegtajā rēķinā uzrādītā cena ir neticama vai falsificēta.

63. Šai kontekstā ir jāatgādina, ka Muitas kodekss 30. un 31. pantā paredz pakārtotas vērtēšanas metodes gadījumiem, kad muitas vērtību nav iespējams noteikt atbilstoši Muitas kodeksa 29. pantā paredzētajai darījuma vērtības metodei.

64. Līdz ar to īstenošanas regulas 181.a pants pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 3254/94, noteic, ka, ja muitas dienestiem ir pamatotas šaubas par to, vai deklarētā vērtība ir samaksātā vai maksājamā kopsumma, tad tiem nav jānosaka muitas vērtība, pamatojoties uz darījumu vērtības noteikšanas metodi, un ka līdz ar to tie var noraidīt deklarēto cenu, ja šīs šaubas turpinās pēc tam, kad tie ir lūguši papildu informāciju saskaņā ar Muitas kodeksa 178. panta 4. punktu.

65. Kaut gan šī īstenošanas regulas tiesību norma vēl nebija stājusies spēkā laikā, kad tika deklarētas apskatāmās preces, saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju, tā atspoguļo konsekventu muitas praksi — kas jau tika piemērota lietā apskatāmajā laikā — un turklāt, pēc manām domām, tā atbilst Muitas kodeksa sistēmai.

20 — Šajā sakarā skat. arī 1996. gada 28. marta spriedumu lietā C-99/94 *Robert Birkenbeul* (*Recueil*, I-1791. lpp., 17. punkts) un 1990. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-305/86 un C-160/87 *Neotype Techmashexport*/Komisija un Padome (*Recueil*, I-2945. lpp., 60. punkts).

66. Piemēram, atbilstoši Muitas kodeksa 29. panta 2. punkta a) apakšpunktam, gadījumos, kad ir saistīti pircējs un pārdevējs, muitas dienesti drīkst atteikties pieņemt atbilstoši Muitas kodeksa 29. panta 1. punktam noteikto darījuma vērtību, ja turpmākas deklarētāja sniegtas informācijas vai cita iemesla dēļ un pēc tam, kad deklarētājam ir tikusi dota iespēja atbildēt, muitas dienesti uzskata, ka šī saistība ir ietekmējusi cenu.

67. Tādos gadījumos, kad darījuma vērtība kāda iemesla dēļ nav pieņemama, Muitas kodekss noteic, ka muitas vērtība principā ir jānoteic, izmantojot pakārtotas vērtēšanas metodes, kas sniedzas no cenas noteikšanas, atsaucoties uz identisku preču, kas pārdotas izvešanai uz Kopienu, darījuma vērtību atbilstoši Muitas kodeksa 30. panta 2. punkta a) apakšpunktam, līdz citu Muitas kodeksa 31. pantā paredzētu pieņemamu līdzekļu izmantošanai.

68. Tomēr attiecībā uz apskatāmo jautājumu, proti, vai muitas dienesti var atsaukties arī uz cenu, kas tika noteikta pirms pēdējās pārdošanas, kuras rezultātā tika ievestas apskatāmās preces un pamatojoties uz kuru tika iesniegta muitas deklarācija, ir jāatzīmē, ka šī muitas vērtēšanas metode varētu labāk atspoguļot šo preču īsto vērtību muitošanas brīdī nekā iepriekš minētās atbilstoši Muitas kodeksa 30. un 31. pantam izveidotās "mākslīgās vērtības". Visbeidzot, šķiet, ka cena, par kuru ir tikusi panākta vienošanās iepriekšējas pārdošanas rezultātā, atbilstoši īstenošanas regulas 147. panta 1. punktam ir uzskatāma par pieņemamu preču darījuma vērtību.

69. Tādēļ šķiet, ka, ja muitas dienestiem — pēc tam, kad tie ir lūguši sniegt papildu informāciju, — ir tāda veida iemesli, kādi ir minēti iepriekš 62. punktā, atteikt preču vērtējumu, pamatojoties uz deklarēto cenu, tie, atbilstoši muitas vērtēšanas sistēmai, kas ir paredzēta Muitas kodeksā, var atsaukties uz cenu, kas norādīta to pašu preču pārdošanā, kas notika pirms tās, pamatojoties uz kuru tika iesniegta vērtības deklarācija.

70. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, es secinu, ka atbilstoši Kopienas muitas tiesiskā regulējuma principiem un attiecībā uz tāda antidempinga maksājuma piemērošanu, kāds ir paredzēts lēmumā, ar ko tiek piemērots pagaidu maksājums, muitas dienesti nedrīkst brīvi noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, kas ir tikusi noteikta attiecībā uz pārdošanu, kura ir notikusi pirms tās, pamatojoties uz kuru tika veikts muitas vērtējums, ja deklarētā cena ir tā, ko importētājs faktiski ir samaksājis vai kas tam ir jāmaksā.

71. Tomēr, ja muitas dienestiem ir pamatotas šaubas par to, vai deklarētā vērtība

ir pilnais apmērs, kas faktiski samaksāts vai jāmaksā par attiecīgajām precēm, ja šīs šaubas apstiprinās pēc tam, kad tie ir lūguši papildu informāciju, un pēc tam, kad tie attiecīgajai personai ir devuši atbilstošu iespēju atbildēt, tie, kā paredzēts Muitas kodeksā un īstenošanas regulā, var aprēķināt muitas vērtību, lai piemērotu antidempinga maksājumu, ņemot vērā cenu, par kuru bija panākta vienošanās, iepriekš pārdodot attiecīgās preces izvešanai uz Kopienu.

V — Secinājumi

72. Ņemot vērā iepriekš minēto, es iesaku uz Tiesai iesniegto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Atbilstoši Kopienas muitas tiesību principiem un piemērojot tādu antidempinga maksājumu, kādu nosaka Komisijas 1994. gada 12. janvāra Lēmums Nr. 67/94/EOTK, ar ko tiek piemērots pagaidu antidempinga maksājums par Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importēšanu Kopienā, muitas dienesti nedrīkst brīvi noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, kas ir tikusi noteikta attiecībā uz pārdošanu, kura ir notikusi pirms tās, pamatojoties uz kuru tika veikts muitas vērtējums, ja deklarētā cena ir tā, ko importētājs faktiski ir samaksājis vai kas tam ir jāmaksā.

Tomēr, ja muitas dienestiem ir pamatotas šaubas par to, vai deklarētā vērtība ir pilnais apmērs, kas faktiski samaksāts vai jāmaksā par attiecīgajām precēm, ja šīs šaubas apstiprinās pēc tam, kad tie ir lūguši papildu informāciju, un pēc tam, kad tie attiecīgajai personai ir devuši atbilstošu iespēju atbildēt, tie, kā paredzēts Muitas kodeksā un īstenošanas regulā, var aprēķināt muitas vērtību, lai piemērotu antidempinga maksājumu, ņemot vērā cenu, par kuru bija panākta vienošanās, iepriekš pārdodot attiecīgās preces izvešanai uz Kopienu.